

kommande Part enten er Mediet af dem eller iøvrigt paa Grund af Retsforholdets Beskaffenhed har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder.

Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Udgang til Benyttelse eller Besigtelse af Dokumenter, der ere hans Naadighed undergivne, men dog kun, forsaavidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller paadrage ham Udgifter eller betydelig Uleilighed.

§ 243.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Naadighed værende Dokument som Bevis har i Reglen i det i § 180 omtalte Retsmøde at fremsætte Begjæring om, at det maa paalægges Trediemand paa Partens egen Bekostning under Bevisforhandlingen at fremlægge Dokumentet efter 3 Dage forudgaaet Meddelelse til Parterne. Saadan Begjæring maa indeholde en nøagtig Opgivelse af de Fakta, der ved Dokumentet skulde bevises, samt nærmere Forklaring angaaende de Grunde, hvorfor Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kjendelse paalægge Trediemand at fremkomme med Dokumentet uden Hensyn til, om han bor i Retskredsens eller ikke. Vedkommende Part har at drage Omsorg for denne Kjendelses ufortøvede Forlyndelse for Trediemand; Forsømmelse hermed anses som Frasæbelse af Begjæringen om Dokumentets Fremførelse. Trediemand kan enten møde eller lade møde eller i behørig Tid overfende det forlangte Dokument til Rettens Formand, som derefter besørger det meddelt Modparten og fremlagt.

Under Bevisforhandlingen maa enten Dokumentet efter behørig forudgaaet Meddelelse fremlægges eller de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gjøre. Disse forhandles og paakjendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 215 og 216, ligesom de paa samme Maade ere Gjenstand for Besværing til høiere Ret.

Smød den Trediemand, der ubesøjet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. §§ 218—219.

Med Bevisforhandlingens Udsættelse i Aledning af Trediemands Indsigelser eller Bægning forholdes efter Reglerne i § 187, jfr. § 217.

§ 244.

Om offentlige Dokumenter afgive fuldt Bevis for det, som efter deres Indhold skal have fundet Sted, afgjøres efter de hidtil gjældende Regler.

Modbevis er ikke udelukket.

§ 245.

Bekræftede Gjenparter af offentlige Dokumenter have samme Beviskraft med Hensyn til Indholdet som Originalen, naar Bekræftelsen tilfredsstiller Fordringerne til et offentligt Dokument.

§ 246.

Privatdokumenters Beviskraft bestemmes efter de hidtil gjældende Regler, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer anderledes.

§ 247.

Hvorvidt et Dokument's Beviskraft svækkes eller ophæves ved Makulering, Sønderrivning, Udstrøgning og desl., afgjøres ved Rettens Skjøn.

Ligeledes afgjør Retten efter sit Skjøn, hvilken Betydning der skal tillægges Mangler eller Uregelmæssigheder ved dets Udstedelse.